

Hnev v Európe rastie: nepokoje pred budovou Európskej komisie. Kam to až môže zísť?

Branislav Michalka

6. decembra 2021 ✚ Spoločnosť

Zdroj: wikimedia commons

Dráždenie davov politickou aroganciou a semi-totalitnými nariadeniami, mobilizuje nespokojných občanov v Európe do stále vyššej aktivity. Počas uplynulého víkendu sa opäť demonštrovalo vo viacerých európskych mestách, vrátane Bruselu, kde sídli vláda hybridného konglomerátu štátov, zvaného *Európska únia*.

Rakúsko sa stalo za posledné dva týždne doslova štátom demonštrácií. Ľudia si kvôli demonštrovaniu berú dokonca dovolenky a na sociálnych sieťach sa nachádzajú kalendáre demonštrácií, ktoré informujú záujemcov, kedy sa konajú protesty. Tie posledné, víkendové opäť nadobudli veľmi masový charakter. Oficiálne sa uvádza 40 000 účastníkov vo Viedni, podobne ako pred týždňom, avšak už vtedy uvádzali niektoré médiá a usporiadatelia počet 100 000. Vzhľadom na zaužívanú prax polície a vládnych médií účelovo upravovať počty protestujúcich, môžeme spokojne veriť skôr druhej informácii.

Viedenská demonštrácia, konajúca sa tento víkend, začala o 13-tej hodine na námestí Heldenplatz. Protestujúci vykrikovali heslá: „*Nie sme nevoľníci ani poddaní!*“ či „*Myslíme sami za seba!*“. Na demonštrácii vystúpil aj katolícky aktivista Alexander Tschugguell, zakladateľ *Inštitútu sv. Bonifáca*, známy zhodením drevených sošiek pohanskej bohyně Pačamamy do rieky Tiber v Ríme. Vyzval ľudí, aby sa nevzdávali a vyjadril presvedčenie, že Boh je na ich strane. V dave bolo veľké množstvo rodín s deťmi a nechýbali samozrejme ani policajti, v počte 1200 kusov. Tí použili proti demonštrantom dráždivý sprej a niektorých zatkli. Sila polície však už nestačila na situáciu, keď sa dav rozhodol vydať smerom, ktorý bol policajtmi blokový. Zoči voči postupujúcemu davu desiatok tisíc ľudí, musela polícia rezignovať na svoj úmysel nepustiť demonštrantov ďalej.

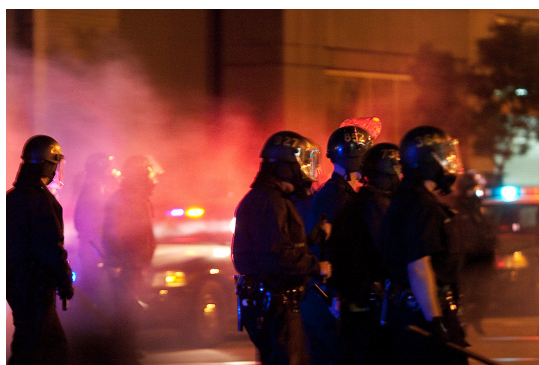
Symbolicky sa tak ukázalo, čo možno čaká vlády, pokiaľ bude hnev davu narastať. Džina, ktorého vypustili z fľaše a dráždili, už nebudú vedieť vrátiť do fľaše späť, aj keď budú fľašu šúchať, koľko len budú vladať.

Rakúska vláda už po víkende oznámila aj výšku pokuty, ktorú majú dostať tí, čo odmietnu povinné očkovanie – 600 eur. Túto sumu budú musieť platiť každé tri mesiace, ročne potom môže dosiahnuť pokuta

maximum 3600 eur. Keďže povinné očkovanie sa týka aj detí od 14 rokov, môže tak pre viacčlennú rodinu predstavovať platenie týchto pokút finančnú likvidáciu. Pri takejto perspektíve, keď vlastne odporcovia sanitárnej diktatúry nemajú na výber, je úplne jedno, či vás zatvoria do väzenia za zmlátenie policajta, neočkovanie alebo neplatenie. Každý si môže vybrať to, čo je jeho srdcu najmilšie.

Vzhľadom na to, že v ľuďoch rastie hnev, zúfalstvo a pocit bezmocnosti, nie je vylúčené, že si pred krachom svojich životov ešte skúsia na niekom schladiť svoju zlosť. Či sa potom podarí udržať početné stavy v polícii, to je ťažko predpokladať. Ešte horšie pre vlády bude, keď sa začnú deprimovaní policajti pridávať k davu.

Bolo by tiež vhodné zistiť, ako budú platiť túto pokutu za neočkovanie sa moslimské rodiny s viacerými deťmi. Tam sa však polícia pravdepodobne ani neodváži prísť. Konflikt s moslimskými klanmi by totiž mohol pre políciu dopadnúť ešte fatálnejšie, ako rozrastajúce sa konflikty s občajným plebsom. S masami moslimského obyvateľstva, ktoré pokiaľ ide najmä o kaukazské národy, nepreukazujú takú poslušnosť ako dotované obyvateľstvo emirátov, sa konflikt okolo ochorenia covid stane ešte komplikovanejší.

Zdroj: Flickr

O tom, že situácia sa vyhrocuje, svedčí aj nedeľná demonštrácia v srdci európskeho molocha, v Bruseli. Tam polícia tiež odhadla počet demonštrantov na 35 000, podobne ako vo Viedni, avšak z pochopiteľných dôvodov sa môžeme domnievať, že ich bolo viac. Dav sa však teraz už neuspokojil s presúvaním po meste, ale zamieril priamo k zdroju svojho hnevu, k budove *Európskej komisie*, ktorú sa pokúsil zablokovať. Tam už čakali policajní ťažkoodenci, ktorí použili proti demonštrantom vodné delá a slzotvorný plyn, nástroje, ktoré sme si zvykli v minulosti naivne spájať len s komunistickým režimom. Agresivita v dave, reprezentovaná najmä mladými ľuďmi, sa prejavovala napádaním polície rôznymi predmetmi a petardami.

Protestujúci vyjadrovali svoje rozhorčenie nad nariadením používania nového certifikátu, ktorý je priepustkou do reštaurácií, športových klubov a do kín. Úrady avizovali v dohľadnej dobe ešte väčšie obmedzenia a širšiu aplikáciu tohto certifikátu. Protestujúci kričali obligátne heslá ako: „*Sloboda, sloboda*“, „*Za slobodu, naše práva a naše deti*“, avšak medzi demonštrantmi sa objavilo aj heslo neveštiace pre elity nič dobré: „*Zjednotenie ľavice a pravice*“. Pokiaľ by sa tento, dnes už umelo udržiavaný ideologický rozpor zrútil, a tak ľavica ako aj pravica by sa sústredili na spoločného nepriateľa, mohlo by to byť pre bruselské elity skutočne znepokojivé.

Demonštrácie sa konali cez víkend aj v Nemecku, Holandsku, Taliansku či v Grécku, a vo veľkých mestách sa stáva tento druh víkendu pomaly pravidlom. Hamburg, Berlín, Hannover, Frankfurt či Postupim, Atény, Miláno alebo Turín, to sú len tie najznámejšie, o ktorých sa dnes píše. Čo sa deje v menej známych lokalitách, to sa môžeme len dohadovať. Nie je tiež náhoda, že počas demonštrácií napádajú ľudia

novinárov. Tí sú vnímaní ako vládni sluhovia, šíritelia vládnej propagandy a za svoje dezinformácie sú, na rozdiel od amatérov, platení. To je mix ako stvorený na nenávisť. Preto cez víkend v Berlíne stačilo, aby si novinár natáčal na mobil dav a bol napadnutý. Čo sa však bude diať, keď sa dav rozrastie?

Kým sa čísla pohybujú v rozmedzí niekoľkých tisícov, tak by pre vlády nemal byť problém označovať ich za extrémistov a škodcov, prípadne ich policajne pacifikovať. Pokiaľ sa však bude dav zväčšovať, môže to pre vlády dopadnúť veľmi zle. Sú veci, ktoré sa proste úplne napláňovať nedajú, aj keď si možno techno-oligarchické globálne klany myslia, že áno.

Práve extrémne rýchle striedanie premiérov v Rakúsku, sprevádzané odchodmi ministrov, navodzuje dojem, že si to začínajú niektorí zasvätenejší členovia prominentných klubov uvedomovať a snažia sa vyhnúť zodpovednosti. Čierny Peter by potom zostal tomu najväčšiemu truhlíkovi. Tým však samozrejme, nikto nechce byť a preto je možné, že tento útek pred vyťahovaním horúcich gaštanov z pahreby, sa stane v nasledujúcom roku obľúbeným športom politikov, vrátane tých slovenských.

Otázkou zostáva, kam až chcú politici situáciu doviest' a čo sú ochotní, vrátane svojho zdravia a životov, potenciálne obetovať. Predstava povinného očkovania vo východnej Európe, pokiaľ to nebude klasická východoeurópska Potemkinova dedina, je projekt, ktorý môže vyústiť len do jednej veci – do eskalujúceho násilia, ktoré sa dá potlačiť len ďalším násilím. To môže roztočiť nekončiacu špirálu, v ktorej sa krivdy a pocit bezvýchodiskovej situácie, stanú palivom do motora permanentnej pomsty.

To, že je Európa a jej východ zvlášť polarizovaný, ako si zvykli omieľať politici aj novinári, to je jedna vec, avšak druhá vec je fakt, že ona v skutočnosti nie je polarizovaná. To len politici by chceli, aby bola polarizovaná. V skutočnosti k odporcom opatrení treba prirátať aj tých, ktorí sa dali donútiť k očkovaniu zamestnávateľmi a v ich duši hľodá pocit pokorenia a poníženia. Treba k nim prirátať tých, čo uverili vládnym aj cirkevným autoritám, že vakcína je sloboda a teraz si pred svojimi nezaočkovanými príbuznými a známymi (ktorí im to dávajú „vyžrať“) pripadajú ako hlupáci. A treba k nim nakoniec prirátať aj politikov, ktorí síce navonok ostentatívne deklarujú svoje zhrozenie nad pandémiou, avšak v súkromí sa veselo zabávajú bez rúšok a pri odhalení klopiu previnilo oči. Fanúšikmi povinného očkovania a pandemickej diktatúry sú nakoniec, len povážte, fanatickí ľavicoví liberáli a neomarxisti, kedysi najväčší obhajcovia neobmedzenej slobody. Čiže vo východoeurópskom priestore úplná minorita.

Čo sa stane, keď masy rozzúrené neustálym tlačením do kúta, stokrát oklamané a s výhľadom na budúcnosť, v ktorej sa majú neustále a pravidelne podrobovať ponížujúcej vakcinácii, s ktorou vnútorne nesúhlasia, „*chytia amok*“? Majú politici nejaký plán, ako budú reagovať na narastajúcu nespokojnosť davov? Alebo len veria ako Goebbels s Hitlerom v bunkri, že čoskoro príde nejaká zázračná zbraň z dielne Wernera von Brauna, a do poslednej chvíle si budú premietat' svoje obľúbené filmy s Mickey Mausom a Káčerom Donaldom? Z toho ako dopadli nemeckí budovatelia Novej Európy vieme, že takáto neoblomná viera vo vedecko-technické zázraky môže byť zradná. A to aj pre budovateľov ešte novšej a navyše zelenej Európy.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/hnev-mas-v-europe-rastie-nepokoje-pred-budovou-europskej-komisie-kam-to-az-moze-zajst/>